
KONTROWERTOWAĆ (6) *vb impf*

c- (4), k- (2); -we- (5), -ue- (1).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf kontrowertować (3). \diamond *praes 3 pl* kontrowertują (1). \diamond *imp 3 pl* niech kontrowertują (1). \diamond *impers praet* kontrowertowano (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

praw. Toczyć spór przed sądem lub przed urzędnikami powołanymi do roztrząsania spraw spornych; zaprzeczać zarzutom; controvertere JanStat [controverto Łac śr] (6) : Przed którymi [wójtem i ławnikami] Strony niech kontrowertują, iako bywa y przy sądziéch sądownie. SarnStat 651, 465.

kontrowertować co (1): Gdy iuż pozew y przyzew albo przypowiaft ku dofyć vczyniieniu ftrony kontrowertują. Tedy ieliby która ftroná od sądu żądálá/ może od sądu ná ftronę z fwémi Adwokatámi [...] dla porády odstępić. *SarnStat 546.*

kontrowertować o co (2): którą [krzywdę] pokazawszy, ftrony ná przyszlých rocéch, máią plác controwertowác o onę rzecz *SarnStat 1284, 797.*

Zwrot: »kontrowertować sądownie« (1): Przed którymi ftronámi ftrony máią controuertowác sądownie. *SarnStat 1276.*

Cf **KONTROWERTOWANIE**